

Nike (Wiktoria)

Bogini zwycięstwa jest późniejszym tworem poetyckiej wyobraźni Greków. Homer jeszcze jej nie zna, dopiero Hezjod podaje jej rodowód. Odtąd Nike, córka tytana Pallasa i bogini podziemnej rzeki Styks, wchodzi do mitologii greckiej. Czarnowłosa dziewczica ma wielkie skrzydła u ramion. Towarzyszy bitwom i zawodom szermierzy, spełnia ofiary po odniesionym zwycięstwie, leci nad ziemią z wieścią o szczęśliwie zakończonej wojnie, trąbą głosząc triumf bohaterów. Szczególnie umiłował ją Aleksander Wielki, który stawiał ołtarze Nike na wszystkich etapach swego zwycięskiego pochodu. Wszyscy późniejsi królowie uświetniali swoje pomniki tą cudowną skrzydlatą postacią. Jeden z takich posągów greckiej Nike sprowadzono do Rzymu i pod łacińskim imieniem Wiktorii cesarz August umieścił go w senacie. Bogini stała na kuli wyobrażającej glob ziemski, w wyciągniętej prawicy trzymała wieniec, w lewej zaś dłoni gałąź palmową. Przed rozpoczęciem obrad senatorowie zbierali się dookoła posągu i na ołtarzu składali ofiarę z kadzideł i wina. "Dziewicza stróżka cesarstwa" była w oczach Rzymian uosobieniem nieodpartej potęgi i przeznaczeń Rzymu, zwłaszcza odkąd posąg cudem ocalał, nie tknięty płomieniem podczas pożaru za Nerona. Dopiero cesarze chrześcijańscy kazali go usunąć z senatu, ku wielkiej zgryzocie wiernych tradycji Rzymian, którzy widzieli w tym niechybny koniec Romy.